

ČASOPIS EDUPOINT

Časopis *Edupoint* ima podnaslov *časopis o primjeni informacijskih tehnologija u obrazovanju*. Izdaje ga CARNetov edukacijski centar *Edupoint*, koji se bavi oblikovanjem i širenjem znanja o internetu. U suradnji s ustanovama partnerima organizira tečajeve u Osijeku, Rijeci, Splitu i Zagrebu. Misija *Edupointa* je poticati akademsku i istraživačku zajednicu i omogućiti joj kontinuirano stjecanje novih znanja za primjenu informacijske i komunikacijske tehnologije u obrazovanju kroz suvremeni informacijsko-edukacijski sustav. Izdaje i časopis istoimenog naziva *Edupoint*.

Prvi broj časopisa izašao je u prosincu 2001. U elektroničkoj inačici časopis izlazi svaki mjesec i u studenom 2003. izašao je 19. broj. Prvi tiskani broj predstavljen je javnosti 26. lipnja 2003. u zgradi Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu. Osnovna je namjera tiskanoga časopisa da barem jedanput u godini dopre i do onih koji časopis još nisu našli na mreži.

U prvom broju elektroničke inačice glavna urednica Jasna Tingle piše: "Za početak, časopisom *Edupoint* pokušat ćemo otvoriti prostor svima koji se bave obrazovanjem da nas pouče kako u nastavi i cijelom obrazovnom procesu iskoristiti mogućnosti koje nam pružaju informacijske tehnologije. Nadamo se da će na ovim stranicama na svjetlo dana izaći primjeri uspješne primjene informacijskih tehnologija u edukaciji.

Želimo objaviti članke domaćih autora, onih koji su u uvjetima kakve imamo u Hrvatskoj pokušali osuvremeniti nastavu koju izvode. Pokušat ćemo time ponuditi svim zainteresiranim da iz realiziranih primjera nauče kako i koju opremu nabaviti, kako planirati projekt, kako motivirati učenike i studente za sudjelovanje, kako osigurati podršku mjerodavnih. Također želimo zajedno otkriti koje sadržaje s Interneta možemo koristiti u nastavi, a koje vlastite objaviti da budu dostupni svima. Ponudit ćemo i osvrte na stručnu literaturu, skupove ili seminare iz tog područja i druge priloge."

Na adresi <http://edupoint.carnet.hr/casopis/> mogu se pročitati cijeli članci iz svih do sada objavljenih 19 brojeva. Čitateljima Geodetskoga lista skrećem pozornost na neke od tih članaka:

Josip Bronić: Učenje na daljinu: osvrt na iskustva u prijenosu predavanja putem interneta uživo (2002., broj 5)

Albert Novak: Mogućnosti primjene stolnih multimedijalnih konferencija u sustavu obrazovanja (2002., broj 5)

Miroslav Milinović: Od učenja o internetu do učenja internetom (Što smo naučili na CUC konferencijama?) (2002., broj 6)

Željko Panian: Sponzorirana virtualna učilišta i cjeloživotno učenje (2002., broj 7)

Zoran Löw: Prvi hrvatski LMS (Learning Management System) (2002., broj 8)

Predrag Pale: Što je digitalni udžbenik (2002., broj 11)

Steven W. Gilbert: Čemu trud? (2002., broj 12)

Gunter Saunders: Integracija informacijske i komunikacijske tehnologije (ICT) u klasična studentska predavanja (2003., broj 15)

Tomana Burger: Percepcija i stavovi studenata prema "učanju putem Interneta" (2003., broj 16)

Sonja Špiranec: Informacijska pismenost – ključ za cjeloživotno učenje (2003., broj 17)

Nataša Hoić-Božić: Razvoj informacijske pismenosti studenata kroz izradu seminarskih radova (2003., broj 17)

Marijan Frković: Europska računalna diploma (ECDL) – Hrvatska korak bliže Europi (2003., broj 17)

Milijana Kastratović: Ništa bez računala (2003., broj 17)

Jasminka Maravić: Cjeloživotno učenje (2003., broj 17)

Aleksandar Lukić: Digitalna karta – ususret geografiji budućnosti? (2003., broj 19)

Antonela Marušić: Interkulturalni projekt "This is our time" (Razgovor s voditeljem projektnog tima prof. Zlatanom Soldom) (2003., broj 19).

Svrha je ovoga kratkog prikaza upozoriti na internetsku adresu vrijednu redovita posjeta svakoga mjeseca. To je i poziv geodetima koji se u nastavi služe informacijskom tehnologijom da svoja iskustva prikažu u tom časopisu.

Nedjeljko Frančula

UPOZNAJ HRVATSKU – didaktične igre ČOVJEČE NE LJUTI SE I HRVATSKI MONOPOLI

Pejo Bročić

Najčešće upotrebljavan pristup pri predodžbi prostora i prostornih odnosa njihovo je grafičko prikazivanje crtežima. Pristup se zasniva na pretpostavci: ako ljudsko biće u pamćenju ima pohranjene informacije o mogućim položajima objekata i prostornim odnosima među njima, tada posjeduje "spoznajnu prostornu kartu". Te se informacije mogu izraziti u grafičkom obliku, najčešće kao različiti kartografski prikazi.

Stvaranje spoznajne prostorne karte kod djece primjereno je njihovu uzrastu, ali najviše ovisi o načinu na koji su im prostorne informacije pružene. Pri izradi kartografskih prikaza za djecu, koji mogu biti i prvi susret djeteta s prikazom prostora, najbolje se odlučiti na znakove koji podsjećaju na dječji crtež. S druge strane, znakovi moraju podsjećati na ono što označavaju na način primjeren djeci. Za takve je karte, osim čitljivosti, preglednosti, točnosti i jednostavnosti, vrlo važna estetičnost i zato se njihovu estetskom oblikovanju treba posvetiti posebna pozornost.

Djeca do šest godina u predoperativnom su razdoblju spoznajnog razvoja. Unutarnji model kod djece u tom je razdoblju egocentričan, tj. ona smještaju objekte u prostoru koji se odnosi na njih. Razumijevaju ograničen broj topoloških prostornih veza kao što su susjedno, odvojeno i otvoreno/zatvoreno.

Drugo razdoblje u spoznajnom razvoju konkretno je operativno razdoblje, koje se javlja kod djece između sedam i devet godina. Djeca toga uzrasta razvijaju spoznajnu kartu s ustaljenim okvirom shvaćanja, koji im dopušta da predoče pogled i orijentaciju izvan svojih tijela. Uz pomoć toga vanjskog okvira shvaćanja, ona razvijaju razumijevanje mnogo složenijih topoloških odnosa, kao što su poredak i okruženje, te počinju razvijati projekcijske odnose, kao što su ispred/iza i lijevo/desno.

Posljednje razdoblje spoznajnog razvoja u djece osnovno je operativno razdoblje, koje počinje oko jedanaeste godine. U tom razdoblju djeca razvijaju koordinatni okvir shvaćanja, gdje se pojedina područja stapaju u mrežu područja koja su u čvrstom položaju relativno jedno prema drugom. Počinju razvijati i razumijevati prostorne spoznaje, kao što su procjena udaljenosti, koordinate, shvaćanje mjerila i dr.

Nedavno sam imao priliku vidjeti, a potom i nabaviti, dvije različite nove igre: *Čovječe ne ljuti se* – dječju didaktičnu igru, i *Hrvatski monopoli* – didaktičnu društvenu igru, obje iz niza igara pod zajedničkim nazivom *Upoznaj Hrvatsku*.

Poznavajući igru *Čovječe ne ljuti se* kao jednostavnu igru kod koje se figurice pomiču po poljima smještenima po obodu ili unutar kvadratnog podloška za onoliko polja koliko se dobilo bacanjem kockice, zanimalo me kako se na taj način može stvoriti didaktična igra i upozna-